

Ond er den sjæl, som rejser sig
nu midt i menigheden,
kryber på maven op til dig,
trygler om kærligheden.

Rejser mig op på mine knæ,
griber om altersranken,
som du har gjort af korsets træ
ved at halvere planken.

God er den sjæl, som rejser sig
nu under kirkehvælvet,
ranker sin ranke ryg for dig,
jubler i efterskælvet.

Tekst: Lars Hougaard Clausen 2017